

Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Lettland

1. FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

31968 L 0360: Rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (EGT L 257, 19.10.1968, s. 13), senast ändrat genom

– 11994 N: Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT C 241, 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 19.10.1968, s. 2), senast ändrad genom

– 31992 R 2434: Rådets förordning (EEG) nr 2434/92 av den 27.7.1992 (EGT L 245, 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

1. Artikel 39 och artikel 49 första stycket i EG-fördraget skall tillämpas fullt ut när det gäller arbetstagarnas fria rörlighet och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG mellan Lettland å ena sidan och Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Litauen, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket å andra sidan, endast om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i punkterna 2–14.

2. Med avvikelse från artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 och fram till utgången av tvåårsperioden efter anslutningen kommer de nuvarande medlemsstaterna att tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, som reglerar tillträdet till deras arbetsmarknader för lettiska medborgare. De nuvarande medlemsstaterna kan fortsätta tillämpa sådana bestämmelser fram till slutet av femårsperioden efter anslutningen.

Lettiska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en oavbruten period på 12 månader eller längre kommer att få tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Lettiska medborgare som efter anslutningen har fått tillträde till arbetsmarknaden i en nuvarande medlemsstat under en oavbruten period på 12 månader eller längre skall också ha samma rättigheter.

De lettiska medborgare som anges i andra och tredje styckena ovan skall inte längre ha de rättigheter som anges i dessa stycken om de frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten i fråga.

Lettiska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen, eller under en period under vilken nationella bestämmelser tillämpas, och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader skall inte ha dessa rättigheter.

3. Före utgången av tvåårsperioden efter anslutningen skall rådet se över hur övergångsbestämmelserna som avses i punkt 2 fungerar, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen.

När denna översyn är klar, och senast vid slutet av tvåårsperioden efter anslutningen, skall de nuvarande medlemsstaterna meddela kommissionen huruvida de kommer att fortsätta tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, eller om de kommer att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 fortsättningsvis. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.

4. På begäran av Lettland kommer eventuellt ytterligare en översyn att göras. Det förfarande som avses i punkt 3 skall gälla och skall vara fullbordat inom sex månader efter det att begäran från Lettland har mottagits.

5. En medlemsstat som bibehåller nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, i slutet av den femårsperiod som anges i punkt 2 får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta tillämpa dessa bestämmelser fram till slutet av sjuårsperioden efter anslutningen. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.

6. Under sjuårsperioden efter anslutningen kommer de medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning EEG nr 1612/68 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på lettiska medborgare, och som utfärdar arbetstillstånd till lettiska medborgare i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.

7. De medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning EEG nr 1612/68 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på lettiska medborgare, kan tillgripa de förfaranden som anges i följande stycken fram till slutet av sjuårsperioden efter anslutningen.

När en medlemsstat som avses i första stycket genomgår eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningen inom en viss region eller ett visst yrke, skall denna medlemsstat underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta samt lämna dem alla relevanta uppgifter. På grundval av denna information kan medlemsstaten begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen skall besluta om detta upphävande och om dess varaktighet och räckvidd senast två veckor efter det att den mottagit en sådan begäran och skall underrätta rådet om ett sådant beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet annulerar eller ändrar beslutet. Rådet skall fatta sitt beslut inom två veckor efter en sådan begäran, med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat enligt första stycket får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68, vilket skall följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen med en motivering.

8. Så länge tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 är tillfälligt upphävd i enlighet med punkterna 2–5 och 7 ovan, skall artikel 11 i förordningen tillämpas i Lettland med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på lettiska medborgare, på följande villkor:

- Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen, som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, skall vid anslutningen ha omedelbar tillgång till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader.
- Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen, som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än tidpunkten för anslutningen, men under den period då de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpas, skall ha tillgång till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst arton månader eller från och med det tredje året efter anslutningen, beroende på vilket som infaller tidigast.

Dessa bestämmelser skall inte påverka gynnsammare bestämmelser vare sig dessa är nationella eller de är en följd av bilaterala överenskommelser.

9. I den mån vissa bestämmelser i direktiv 68/360/EEG inte går att skilja från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1612/68 vars tillämpning fördröjs i enlighet med punkterna 2–5 samt 7 och 8 kan Lettland och de nuvarande medlemsstaterna avvika från de bestämmelserna i den mån detta krävs för tillämpningen av punkterna 2–5 samt 7 och 8.
10. Närhelst nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, tillämpas av de nuvarande medlemsstaterna i enlighet med de ovan fastställda övergångsbestämmelserna, får Lettland bibehålla likvärdiga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de aktuella medlemsstaterna.
11. Om tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillfälligt upphävs av någon av de nuvarande medlemsstaterna kan Lettland tillgripa de förfaranden som fastställs i punkt 7 med avseende på Tjeckien, Estland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien eller Slovakien. Under alla sådana perioder skall arbetstillstånd utfärdade av Lettland i övervakningssyfte till medborgare i Tjeckien, Estland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien eller Slovakien utfärdas automatiskt.
12. Alla nuvarande medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser i enlighet med punkterna 2–5 samt 7–9 får i enlighet med nationell lagstiftning införa större rörelsefrihet än som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Från och med det tredje året efter anslutningen kan var och en av de nuvarande medlemsstaterna som tillämpar nationella bestämmelser när som helst besluta att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 i stället. Alla sådana beslut skall meddelas kommissionen.

13. För att hantera allvarliga störningar eller risk för sådana i känsliga tjänstesektorer på deras arbetsmarknader, som i vissa områden skulle kunna uppstå genom att tjänster, enligt artikel 1 i direktiv 96/71/EG, tillhandahålls transnationellt, och så länge de genom de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende lettiska arbetstagares fria rörlighet, får Tyskland och Österrike, efter att ha underrättat kommissionen, göra avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget, i syfte att i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i Lettland, begränsa tillfällig rörlighet för arbetstagare vars rätt att arbeta i Tyskland och Österrike omfattas av nationella bestämmelser.

Förteckningen över tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är följande:

– I Tyskland:

| <i>Sektor</i>                                      | <i>NACE<sup>(*)</sup> kod, om inte annat anges</i>            |
|----------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------|
| Byggverksamhet, inbegripet<br>närstående branscher | 45.1–4<br>Verksamhet enligt bilagan till<br>direktiv 96/71/EG |
| Rengöring och sotning                              | 74.70 Rengöring och sotning                                   |
| Andra tjänster                                     | 74.87 Endast verksamhet som<br>inredningsarkitekt             |

– I Österrike:

| <i>Sektor</i>                                   | <i>NACE<sup>(*)</sup> kod, om inte annat anges</i>         |
|-------------------------------------------------|------------------------------------------------------------|
| Service till växtodling                         | 01.41                                                      |
| Stenvarutillverkning                            | 26.7                                                       |
| Tillverkning av metallstommar och delar därav   | 28.11                                                      |
| Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher | 45.1–4<br>Verksamhet enligt bilagan till direktiv 96/71/EG |
| Säkerhetstjänst                                 | 74.60                                                      |
| Rengöring och sotning                           | 74.70                                                      |
| Vård i hemmet                                   | 85.14                                                      |
| Omsorg och sociala tjänster i öppenvård         | 85.32                                                      |

- (\*) NACE: se 31990 R 3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1), senast ändrad genom 32002 R 0029: Kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 av den 19.12.2001 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).

I den mån Tyskland eller Österrike gör avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i enlighet med föregående stycken kan Lettland efter att ha meddelat kommissionen införa liknande bestämmelser.

Tillämpningen av denna punkt skall inte leda till villkor för arbetstagares tillfälliga rörlighet inom ramen för transnationellt tillhandahållande av tjänster mellan Tyskland eller Österrike och Lettland som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

14. Tillämpningen av punkterna 2–5 och 7–12 skall inte leda till villkor för lettiska medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Utan hinder av tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1–13 skall de nuvarande medlemsstaterna, under varje period när nationella bestämmelser eller sådana bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser tillämpas, förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i tredje land i fråga om tillträde till deras arbetsmarknader.

Migrerande lettiska arbetstagare och deras familjer som är lagligen bosatta och som arbetar i en annan medlemsstat eller migrerande arbetstagare från en annan medlemsstat och deras familjer som är lagligen bosatta och arbetar i Lettland får inte behandlas mer restriktivt än de som kommer från tredje land och som är bosatta och arbetar i denna medlemsstat respektive i Lettland. Vidare får, som en tillämpning av principen om gemenskapspreferens, migrerande arbetstagare från tredje land som är bosatta och arbetar i Lettland inte åtnjuta en mer gynnsam behandling än lettiska medborgare.

## 2. FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

1. 31994 L 0019: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5).

Med avvikelse från artikel 7.1 i direktiv 94/19/EG skall miniminivån för garanti inte gälla i Lettland fram till och med den 31 december 2007. Lettland skall se till att dess system för garanti av insättningar ger en täckning på minst 10 000 euro fram till och med den 31 december 2005 och minst 15 000 euro från och med den 1 januari 2006 fram till och med den 31 december 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till lettiska kreditinstitut som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för garanti av insättningar i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den lettiska garantinivån och den miniminivå som anges i artikel 7.1.

2. 31997 L 0009: Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

Med avvikelse från artikel 4.1 i direktiv 97/9/EG skall miniminivån för ersättning inte gälla i Lettland fram till och med den 31 december 2007. Lettland skall se till att dess system för ersättning till investerare ger ett skydd på minst 10 000 euro fram till och med den 31 december 2005 och minst 15 000 euro från och med den 1 januari 2006 fram till och med den 31 december 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till lettiska värdepappersföretag som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för ersättning till investerare i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den lettiska ersättningsnivån och den miniminivå som anges i artikel 4.1.

### 3. FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL

Fördraget om Europeiska unionen,

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Trots skyldigheterna enligt de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen får Lettland under sju år från dagen för anslutningen behålla de bestämmelser som fastställs i landet vid undertecknandet av denna akt gällande lagstiftning, om förvärv av jordbruksmark och skog av medborgare i medlemsstaterna och av bolag som bildats i överensstämmelse med en annan medlemsstats lagstiftning och som varken är etablerade eller registrerade eller har någon filial eller något lokalt kontor i Lettland. Inte i något fall skall medborgare i en medlemsstat när det gäller förvärv av jordbruksmark och skog få en mindre gynnsam behandling än vid undertecknandet av anslutningsfördraget eller behandlas mer restriktivt än medborgare i tredje land.

Medborgare i en annan medlemsstat som vill etablera sig som egenföretagande jordbrukare med hemvist i Lettland och som har varit lagligt bosatta och bedrivit jordbruksverksamhet i Lettland under minst tre år i följd skall inte omfattas av bestämmelserna i föregående stycke eller av några andra förfaranden än dem som gäller för lettiska medborgare.

En allmän översyn av dessa övergångsbestämmelser skall genomföras under det tredje året efter anslutningen. Kommissionen skall i detta syfte lägga fram en rapport för rådet. Rådet kan enhälligt på förslag av kommissionen besluta att förkorta eller avbryta den övergångsperiod som avses i första stycket.

Om det finns tillräckliga belägg för att det när övergångsperioden löper ut kommer att uppstå allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar på marknaden för jordbruksmark i Lettland skall kommissionen på begäran av Lettland besluta om en förlängning av övergångsperioden med högst tre år.

#### 4. JORDBRUK

##### A. JORDBRUKSLAGSTIFTNING

1. 31991 R 2092: Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 198, 22.7.1991, s. 1), senast ändrad genom

– 32002 R 0473: Kommissionens förordning (EG) nr 473/2002 av den 15.3.2002 (EGT L 75, 16.3.2002, s. 21).

Med avvikelse från artikel 6.1, 6.2 och 6.3 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av obehandlat utsäde, planteringsmaterial och förökningsmaterial som inte har producerats genom den ekologiska produktionsmetoden vara tillåten inom ekologiskt jordbruk i Lettland fram till den 1 januari 2006.

Med avvikelse från artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av icke-ekologiskt socker som inte har producerats genom den ekologiska produktionsmetoden som tilläggsfoder för bin vid ekologiska bigårdar vara tillåten i Lettland fram till den 1 januari 2006.

Med avvikelse från artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av kaliumpermanganat inom ekologiskt jordbruk vara tillåten i Lettland under 18 månader från och med anslutningen.

2. 31997 R 2597: Rådets förordning (EG) nr 2597/97 av den 18 december 1997 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk (EGT L 351, 23.12.1997, s. 13), senast ändrad genom

– 31999 R 1602: Rådets förordning (EG) nr 1602/1999 av den 19.7.1999 (EGT L 189, 22.7.1999, s. 43).

Med avvikelse från artikel 3.1 b och 3.1 c i förordning (EG) nr 2597/97 skall kraven beträffande fetthalt inte gälla för konsumtionsmjölk som produceras i Lettland under fem år från och med anslutningen. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Lettland eller exporteras till tredje land.

3. 31999 R 1254: Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 160, 26.6.1999, s. 21), senast ändrad genom

– 32001 R 2345: Kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 av den 30.11.2001 (EGT L 315, 1.12.2001, s. 29).

Med avvikelse från artikel 3 f i förordning (EG) nr 1254/1999 får Lettland fram till utgången av 2006 betrakta kor av de raser som förtecknas i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen<sup>1</sup> som berättigande till det am- och dikobidrag som anges i underavsnitt 3 i förordning (EG) nr 1254/1999 under förutsättning att de har betäckts av eller inseminerats med sperma från en tjur av kötttras.

---

<sup>1</sup> EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

## B. VETERINÄRLAGSTIFTNING OCH FYTOSANITÄRLAGSTIFTNING

### I. VETERINÄRLAGSTIFTNING

1. 31964 L 0433: Rådets direktiv 64/433/EEG om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT P 121, 29.7.1964, s. 2012, senare ändrat och konsoliderat i EGT L 268, 24.9.1991, s. 71), senast ändrat genom

– 31995 L 0023: Rådets direktiv 95/23/EG av den 22.6.1995 (EGT L 243, 11.10.1995, s. 7).

31971 L 0118: Rådets direktiv 71/118/EEG av den 15 februari 1971 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä (EGT L 55, 8.3.1971, s. 23, senare ändrat och uppdaterat i EGT L 62, 15.3.1993, s. 6), senast ändrat genom

– 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EG av den 18.12.1997 (EGT L 24, 30.1.1998, s. 31).

31977 L 0099: Rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen (EGT L 26, 31.1.1977, s. 85, senare ändrat och uppdaterat i EGT L 57, 2.3.1992, s. 4), senast ändrat genom

– 31997 L 0076: Rådets direktiv 97/76/EG av den 16.12.1997 (EGT L 10, 16.1.1998, s. 25).

31991 L 0493: Rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter (EGT L 268, 24.9.1991, s. 15), senast ändrat genom

– 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EG av den 18.12.1997 (EGT L 24, 30.1.1998, s. 31).

31992 L 0046: Rådets direktiv 92/46/EEG av den 16 juni 1992 om fastställande av hygienregler för produktion och utsläppande på marknaden av rå mjölk, värmebehandlad mjölk och mjölkbaserade produkter (EGT L 268, 14.9.1992, s. 1), senast ändrat genom

– 31996 L 0023: Rådets direktiv 96/23/EG av den 29.4.1996 (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådets direktiv 94/65/EG av den 14 december 1994 om kraven för produktion och utsläppande på marknaden av malet kött och köttberedningar (EGT L 368, 31.12.1994, s. 10).

a) De strukturella kraven i bilaga I till direktiv 64/433/EEG, i bilaga I till direktiv 71/118/EEG, i bilagorna A och B till direktiv 77/99/EEG, i bilagan till direktiv 91/493/EEG, i bilaga B till direktiv 92/46/EEG och i bilaga I till direktiv 94/65/EG skall fram till och med den 31 december 2005 inte gälla för de anläggningar i Lettland som förtecknas i tillägg A till denna bilaga, med förbehåll för nedan angivna villkor.

- b) Så länge de anläggningar som avses i led a ovan omfattas av bestämmelserna i det ledet skall produkter med ursprung i dessa anläggningar endast släppas ut på den inhemska marknaden eller användas för ytterligare bearbetning i inhemska anläggningar som också omfattas av bestämmelserna i led a, oberoende av datum för saluföringen. Dessa produkter skall vara försedda med en särskild sundhetsmärkning.

Färska, beredda eller bearbetade fiskprodukter skall endast släppas ut på den inhemska marknaden eller hanteras eller ytterligare bearbetas i samma anläggning, oberoende av datum för saluföringen. Färska, beredda eller bearbetade fiskprodukter måste emballeras och/eller förpackas i kommersiella enheter och måste vara försedda med ett särskilt identitetsmärke. Det första stycket gäller också alla produkter med ursprung i integrerade anläggningar för kött, där en del av anläggningen omfattas av bestämmelserna i led a.

De mjölkbearbetningsanläggningar som förtecknas i tillägg A till denna bilaga får ta emot leveranser av rå mjölk från mjölkproducerande jordbruksföretag som inte överensstämmer med kapitel IV punkt A.1 i bilaga A till direktiv 92/46/EEG, under förutsättning att dessa jordbruksföretag är upptagna i en förteckning som de lettiska myndigheterna har upprättat för detta ändamål.

År 2005 får rå mjölk levererad från dessa jordbruksföretag vilken inte överensstämmer med kapitel IV punkt A.1 i bilaga A till direktiv 92/46/EEG endast användas för tillverkning av ost med en mognadsperiod som överstiger 60 dagar.

- c) Lettland skall säkerställa gradvis överensstämmelse med de strukturella kraven i led a, i enlighet med de tidsfrister för korrigering av befintliga brister som anges i tillägg A till denna bilaga. Lettland skall se till att endast de anläggningar som till fullo uppfyller kraven senast den 31 december 2005 får fortsätta att drivas. Lettland skall lägga fram årliga rapporter för kommissionen om de framsteg som gjorts i var och en av de anläggningar som förtecknas i tillägg A, inklusive en förteckning över de anläggningar som har korrigerat de befintliga bristerna under det aktuella året.
- d) Kommissionen får uppdatera det tillägg A som avses i led a före anslutningen och fram till och med den 31 december 2005, och får i detta sammanhang lägga till, i begränsad utsträckning, eller stryka enskilda anläggningar, mot bakgrund av de framsteg som gjorts med att korrigera befintliga brister samt resultatet av övervakningen.

Detaljerade genomföranderegler för att garantera att ovan nämnda övergångsordning fungerar smidigt skall antas i enlighet med artikel 16 i direktiv 64/433/EEG, artikel 21 i direktiv 71/118/EEG, artikel 20 i direktiv 77/99/EEG, artikel 15 i direktiv 91/493/EEG, artikel 31 i direktiv 92/46/EEG och artikel 20 i direktiv 94/65/EG.

2. 32002 R 1774: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, p. 1).

- a) De strukturella krav som avses i tillägg B till denna bilaga i samband med kapitel I i bilaga V och i bilaga VII kapitel I till förordning (EG) nr 1774/2002 skall fram till och med den 31 december 2004 inte gälla för de anläggningar i Lettland som förtecknas i tillägg B, på nedan angivna villkor.
- b) De anläggningar som avses i led a får endast hantera, bearbeta och lagra kategori 3-material enligt definitionen i artikel 6 i förordning (EG) nr 1774/2002. Så länge de nämnda anläggningarna omfattas av bestämmelserna i den punkten får produkter från dessa anläggningar endast släppas ut på hemmamarknaden i Lettland och får inte användas i produkter som är avsedda för andra medlemsstater, oberoende av saluföringsdatum. Sådana produkter måste vara försedda med ett särskilt märke.
- c) Lettland skall sörja för gradvis överensstämmelse med de strukturella krav som avses i led a, i enlighet med de tidsfrister för korrigering av befintliga brister som anges i tillägg B. Lettland skall se till att endast de anläggningar som fullt ut uppfyller dessa krav senast den 31 december 2004 får fortsätta driften. Lettland skall lägga fram en årlig rapport för kommissionen om de framsteg som gjorts i var och en av de anläggningar som förtecknas i tillägg B, med en förteckning över de anläggningar som under det året har slutfört sitt utvecklingsarbete.

- d) Kommissionen får uppdatera tillägg B som anges i led a före anslutningen och fram till och med den 31 december 2004, och får i detta sammanhang i begränsad utsträckning lägga till eller stryka enskilda anläggningar, mot bakgrund av de framsteg som gjorts med att korrigera befintliga brister samt resultatet av övervakningen.

Tillämpningsföreskrifter för att garantera att ovan nämnda övergångsordning fungerar smidigt skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 i förordning (EG) nr 1774/2002.

## II. FYTOSANITÄR LAGSTIFTNING

32002 L 0053: Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1),

32002 L 0055: Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).

Lettland får under en femårsperiod efter anslutningen skjuta upp tillämpningen av direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG i fråga om saluföringen inom landets territorium av utsäde av sådana sorter i dess nationella sortlistor för arter av lantbruksväxter respektive köksväxter som inte har godkänts officiellt i enlighet med bestämmelserna i de direktiven. Under denna period får sådant utsäde inte saluföras på andra medlemsstaters territorier.

## 5. FISKERI

31992 R 3760 : Rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, 31.12.1992, s. 1), senast ändrad genom

– 31998 R 1181 : Rådets förordning (EG) 1181/98 av den 4.6.1998 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

Förordning (EEG) nr 3760/92 skall tillämpas på Lettland med förbehåll för följande särskilda bestämmelser:

Lettlands andel av de fiskemöjligheter som gemenskapen har för bestånd som regleras genom fångstbegränsningar skall för varje art och zon vara följande:

| Art       | ICES- eller IBSFC-område                                          | Lettlands andel (%) |
|-----------|-------------------------------------------------------------------|---------------------|
| Sill      | III b, c, d <sup>1</sup> , utom förvaltningsenhet 3 i IBSFC       | 7,280               |
| Skarpsill | III b, c, d <sup>1</sup>                                          | 13,835              |
| Lax       | III b, c, d <sup>1</sup> , med undantag av underområde 32 i IBSFC | 13,180              |
| Torsk     | III b, c, d <sup>1</sup>                                          | 7,126               |

<sup>1</sup> Gemenskapens vatten

Dessa andelar skall användas för den första tilldelningen av fiskemöjligheter till Lettland i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3760/92.

Därutöver kommer Lettlands andel av gemenskapens fiskemöjligheter i NAFO-regleringsområdet att fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, på grundval av den balans som är i kraft inom NAFO under en period som direkt föregår anslutningsdagen.

## 6. TRANSPORTPOLITIK

1. 31985 R 3821: Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 8), senast ändrad genom

– 32002 R 1360: Kommissionens förordning (EG) nr 1360/2002 av den 13.6.2002 (EGT L 207, 5.8.2002, s. 1).

Med avvikelse från artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 3821/85 skall kravet på installation och användning av färdskrivare i fordon som är registrerade för transporter på väg av passagerare eller gods inte tillämpas i Lettland fram till och med den 1 januari 2005 för fordon som är registrerade före den 1 januari 2001 och som uteslutande används för inrikes transporter. Förare av sådana fordon skall bokföra körtider och viloperioder genom att använda en personlig loggbok.

2. 31993 R 3118: Rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade (EGT L 279, 12.11.1993, s. 1), senast ändrad genom

– 32002 R 0484: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 484/2002 av den 1.3. 2002 (EGT L 76, 19.3.2002, s. 1).

a) Med avvikelse från artikel 1 i förordning (EEG) nr 3118/93 och fram till utgången av det andra året efter anslutningen skall transportföretag som är etablerade i Lettland vara uteslutna från utförande av inrikes godstransporter på väg i de övriga medlemsstaterna och transportföretag som är etablerade i de övriga medlemsstaterna skall vara uteslutna från utförande av inrikes godstransporter på väg i Lettland.

- b) Före utgången av det andra året efter anslutningen skall medlemsstaterna meddela kommissionen om de avser att förlänga denna period med högst två år eller om de hädanefter kommer att tillämpa artikel 1 i förordningen fullt ut. Lämnas inget sådant meddelande skall artikel 1 i förordningen tillämpas. Endast transportföretag som är etablerade i de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas får utföra inrikes godstransporter i de övriga medlemsstater där artikel 1 i förordningen också tillämpas.
- c) Före utgången av det fjärde året efter anslutningen skall i händelse av allvarliga störningar eller hot om sådana på den nationella marknaden för godstransporter på väg sådana medlemsstater där, i enlighet med led b ovan, artikel 1 i förordningen inte tillämpas meddela kommissionen om de avser att förlänga denna period med högst ett år eller om de avser att hädanefter tillämpa artikel 1 i förordningen fullt ut. Lämnas inget sådant meddelande skall artikel 1 i förordningen tillämpas. Endast transportföretag som är etablerade i de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas får utföra inrikes godstransporter i de övriga medlemsstater där artikel 1 i förordningen också tillämpas.

- d) Så länge artikel 1 i förordningen inte tillämpas fullt ut i alla medlemsstater får de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas enligt led b eller c ovan använda sig av det förfarande som anges nedan.

När en medlemsstat som avses i föregående stycke har allvarliga störningar på sin nationella marknad eller delar av denna till följd av cabotage eller som förvärrats av detta, t.ex. att utbudet i hög grad överstiger efterfrågan eller att den ekonomiska stabiliteten eller fortlevnaden för ett betydande antal företag som utför godstransporter på väg hotas, skall den underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta och förse dem med alla relevanta upplysningar. På grundval av denna information får medlemsstaten begära att kommissionen helt eller delvis upphäver tillämpningen av artikel 1 i förordningen för att återställa den normala situationen.

Kommissionen skall undersöka situationen på grundval av de uppgifter som lämnats av den berörda medlemsstaten och skall inom en månad efter mottagandet av begäran besluta huruvida det är nödvändigt att vidta skyddsåtgärder. Det förfarande som anges i artikel 7.3 i andra, tredje och fjärde stycket samt i artikel 7.4, 7.5 och 7.6 i förordningen skall tillämpas.

En medlemsstat som avses i första stycket ovan får i trängande och exceptionella fall upphäva tillämpningen av artikel 1 i förordningen, vilket skall följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen, med en motivering.

- e) Så länge artikel 1 i förordningen inte tillämpas enligt leden a–c ovan får medlemsstaterna reglera tillträdet till sina nationella godstransporter på väg genom att successivt utbyta cabotagetillstånd på grundval av bilaterala överenskommelser. Detta får inbegripa möjligheten till fullständig liberalisering.
- f) Tillämpningen av leden a–d får inte leda till att tillträdet till de nationella godstransporterna på väg ytterligare begränsas i förhållande till den situation som rådde vid anslutningsfördragets undertecknande.

3. 31996 L 0026: Rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996 om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter (EGT L 124, 23.5.1996, s. 1), senast ändrat genom

– 31998 L 0076: Rådets direktiv 98/76/EG av den 1.10.1998 (EGT L 277, 14.10.1998, s. 17).

Till och med den 31 december 2006 skall artikel 3.3 c i direktiv 96/26/EG inte tillämpas i Lettland för transportföretag som uteslutande utför inrikes gods- och persontransporter på väg.

Det kapital och de reserver som dessa företag förfogar över skall successivt nå upp till de miniminivåer som fastställs i den artikeln enligt följande tidtabell:

- Senast den 1 januari 2004 skall företaget förfoga över kapital och reserver till ett värde av minst 3 000 euro för varje använt fordon eller 150 euro per ton av högsta tillåtna vikt för de fordon för vägtransport som företaget använder eller 150 euro per sittplats i de fordon för persontransport som företaget använder, varvid det belopp som är lägst skall tillämpas.
- Senast den 1 januari 2005 skall företaget förfoga över kapital och reserver till ett värde som uppgår till minst 6 750 euro när endast ett fordon används och till minst 3 750 euro för varje ytterligare fordon.

## 7. BESKATTNING

1. 31977 L 0388: Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1), senast ändrat genom
  - 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EG av den 7.5.2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).]
- a) Med avvikelse från artikel 12.3 a i direktiv 77/388/EEG får Lettland till och med den 31 december 2004 bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på leverans av värmeenergi som säljs till hushåll.
- b) Utan att det påverkar tillämpningen av det förfarande som anges i artikel 27 i direktiv 77/388/EEG får Lettland fortsätta att tillämpa ett förenklat mervärdesskatteförfarande för timmertransaktioner under ett år efter anslutningen.

Vid tillämpningen av artikel 28.3 b i direktiv 77/388/EEG får Lettland behålla ett undantag från mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls av författare, konstnärer och artister enligt punkt 2 i bilaga F till direktivet, tills de villkor som anges i artikel 28.4 i direktivet är uppfyllda, dock inte längre än samma undantag tillämpas av någon av de nuvarande medlemsstaterna.

Vid tillämpningen av artikel 28.3 b i direktiv 77/388/EEG får Lettland också behålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter enligt punkt 17 i bilaga F till direktivet, tills de villkor som anges i artikel 28.4 i direktivet är uppfyllda, dock inte längre än samma undantag tillämpas av någon av de nuvarande medlemsstaterna.

2. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på cigaretter (EGT L 316, 31.10.1992, s. 8), senast ändrat genom

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EG av den 12.2.2002 (EGT L 46, 16.2.2002, s. 26).

För cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin får Lettland med avvikelse från artikel 2.1 i direktiv 92/79/EEG fram till och med den 31 december 2009 skjuta upp tillämpningen av den sammanlagda minimiskattesatsen på detaljhandelspriset (inklusive alla skatter), förutsatt att Lettland under denna period successivt anpassar sina punktskattesatser till den sammanlagda minimiskattesats som föreskrivs i direktivet.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor<sup>1</sup> får medlemsstaterna, efter att ha meddelat kommissionen, så länge det ovannämnda undantaget gäller, behålla samma kvantitativa restriktioner som gäller för import från tredje länder, för cigaretter som förs in på deras territorier från Lettland utan ytterligare punktskatteuttag. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet får utföra nödvändiga kontroller förutsatt att dessa inte hindrar en väl fungerande inre marknad.

## 8. SOCIALPOLITIK OCH SYSSELSÄTTNING

### HÄLSA OCH SÄKERHET

1. 31989 L 0654: Rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (första särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 393, 30.12.1989, s. 1).

I Lettland skall direktiv 89/654/EEG inte tillämpas fram till och med den 31 december 2004 för anläggningar som redan är i bruk den 27 mars 2002.

---

<sup>1</sup> EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).

Från och med anslutningen och fram till slutet av den ovannämnda perioden skall Lettland regelbundet lämna kommissionen uppdaterad information om tidsplanen och de åtgärder som vidtagits för att garantera efterlevnaden av direktivet.

2. 31989 L 0655: Rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 393, 30.12.1989, s. 13), senast ändrat genom

– 32001 L 0045: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/45/EG av den 27.6.2001 (EGT L 195, 19.7.2001, s. 46).

Direktiv 89/655/EEG skall inte tillämpas i Lettland fram till och med den 1 juli 2004 när det gäller arbetsutrustning som redan var i bruk den 13 december 2002.

Från och med anslutningen och fram till utgången av ovannämnda period skall Lettland fortsätta att förse kommissionen med regelbundet uppdaterad information om tidsplanen och de åtgärder som vidtas för att se till att direktivet följs.

3. 31990 L 0270: Rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (femte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 156, 21.6.1990, s. 14).

I Lettland skall direktiv 90/270/EEG inte tillämpas fram till och med den 31 december 2004 för utrustning som redan är i bruk den 1 juni 2001.

Från och med anslutningen och fram till slutet av den ovannämnda perioden skall Lettland regelbundet lämna kommissionen uppdaterad information om tidsplanen och de åtgärder som vidtagits för att garantera efterlevnaden av direktivet.

## 9. ENERGI

31968 L 0414: Rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EGT L 308, 23.12.1968, s. 14), senast ändrat genom

– 31998 L 0093: Rådets direktiv 98/93/EG av den 14.12.1998 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 100).

Med avvikelse från artikel 1.1 i direktiv 68/414/EEG skall miniminivån för lager av petroleumprodukter inte gälla i Lettland fram till och med den 31 december 2009. Lettland skall se till att miniminivån för dess lager av petroleumprodukter för varje typ av petroleumprodukter, enligt förteckningen i artikel 2, motsvarar minst följande antal dagars genomsnittlig, daglig inhemsk förbrukning enligt definitionen i artikel 1.1:

- 40 dagar för produktkategorin "tjocka eldningsolja" och 23 dagar för återstående produktkategorier vid anslutningen,
- 50 dagar för produktkategorin "tjocka eldningsolja" och 30 dagar för återstående produktkategorier senast den 31 december 2004,
- 55 dagar för produktkategorin "tjocka eldningsolja" och 35,5 dagar för återstående produktkategorier senast den 31 december 2005,
- 60 dagar för produktkategorin "tjocka eldningsolja" och 41 dagar för återstående produktkategorier senast den 31 december 2006,
- 70 dagar för produktkategorin "tjocka eldningsolja" och 49 dagar för återstående produktkategorier senast den 31 december 2007,

- 80 dagar för produktkategorin "tjocka eldningsolja" och 67 dagar för återstående produktkategorier senast den 31 december 2008,
- 90 dagar för alla produktkategorier senast den 31 december 2009.

## 10. MILJÖ

### A. LUFTKVALITET

31994 L 0063: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer (EGT L 365, 31.12.1994, s. 24).

1. Med avvikelse från artikel 3 och bilaga I i direktiv 94/63/EG skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer inte tillämpas i Lettland

- fram till och med den 31 december 2005 på 17 lagringsanläggningar med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år,
- fram till och med den 31 december 2006 på ytterligare 3 lagringsanläggningar med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år,
- fram till och med den 31 december 2008 på ytterligare 19 lagringsanläggningar med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år.

2. Med avvikelse från artikel 4 och bilaga II i direktiv 94/63/EG skall kraven för lastnings och lossningsutrustning vid depåer inte tillämpas i Lettland

- fram till och med den 31 december 2005 på en transportbehållare vid en depå med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år,
- fram till och med den 31 december 2006 på ytterligare 17 depåer med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år,
- fram till och med den 31 december 2007 på en depå med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år,
- fram till och med den 31 december 2008 på 20 depåer med en volymomsättning på mindre än 25 000 ton/år.

3. Med avvikelse från artikel 5 i direktiv 94/63/EG skall kraven för befintliga transportbehållare vid depåer inte tillämpas på 68 tankbilar i Lettland fram till och med den 31 december 2008.

4. Med avvikelse från artikel 6 och bilaga III i direktiv 94/63/EG skall kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer inte tillämpas i Lettland

- fram till och med den 31 december 2004 på 56 bensinstationer med en volymomsättning på mer än 1 000 m<sup>3</sup>/år men högst 2 000 m<sup>3</sup>/år,
- fram till och med den 31 december 2008 på 112 bensinstationer med en volymomsättning på mer än 500 m<sup>3</sup>/år men högst 1 000 m<sup>3</sup>/år och på 290 bensinstationer med en volymomsättning på mindre än 500 m<sup>3</sup>/år.

## B. AVFALLSHANTERING

1. 31993 R 0259: Rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen (EGT L 30, 6.2.1993, s. 1), senast ändrad genom

- 32001 R 2557: Kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 av den 28.12.2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s. 1).

- a) Fram till och med den 31 december 2010 skall alla transporter till Lettland av avfall för återvinning som förtecknas i bilagorna II, III och IV till förordning (EEG) nr 259/93 och transporter av avfall för återvinning som inte förtecknas i dessa bilagor anmälas till de behöriga myndigheterna och behandlas i enlighet med artiklarna 6, 7 och 8 i förordningen.
  - b) Med avvikelse från artikel 7.4 i förordning (EEG) nr 259/93 skall de behöriga myndigheterna invända mot transporter av avfall för återvinning som förtecknas i bilagorna II, III och IV till förordningen och transporter av avfall för återvinning som inte förtecknas i dessa bilagor och som är avsedda för en anläggning som åtnjuter ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 96/61/EG<sup>1</sup> om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar under den tid som det tillfälliga undantaget tillämpas på bestämmelseanläggningen.
2. 31994 L 0062: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG skall Lettland uppnå målen för återvinning och materialutnyttjande för följande förpackningsmaterial senast den 31 december 2007 i enlighet med följande delmål:

- Materialutnyttjande av plaster: 11 viktprocent senast vid dagen för anslutning, 12 viktprocent 2004, 13 viktprocent 2005 och 14 viktprocent 2006.

---

<sup>1</sup> EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

- Total återvinningsgrad: 33 viktprocent senast vid dagen för anslutning, 37 viktprocent 2004, 42 viktprocent 2005 och 46 viktprocent 2006.

3. 31999 L 0031: Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

Med avvikelse från artikel 2 g andra strecksatsen i direktiv 1999/31/EG och utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 75/442/EEG<sup>1</sup> om avfall och rådets direktiv 91/689/EEG<sup>2</sup> om farligt avfall skall en permanent deponiplats som används för tillfällig lagring av farligt avfall som har genererats inom Lettland inte betraktas som en deponi i Lettland fram till och med den 31 december 2004.

#### C. VATTENKVALITET

1. 31991 L 0271: Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40), ändrat genom

- 31998 L 0015: Kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27.2.1998 (EGT L 67, 7.3.1998, s. 29).

---

<sup>1</sup> EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

<sup>2</sup> EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

Med avvikelse från artiklarna 3, 4 och 5.2 i direktiv 91/271/EEG skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas fullt ut i Lettland fram till och med den 31 december 2015, i enlighet med följande delmål:

- För tätorter med mer än 100 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast den 31 december 2008.
- För tätorter med mellan 10 000 och 100 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast den 31 december 2011.

2. 31998 L 0083: Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

Med avvikelse från artikel 5.2 och artikel 8 och från bilaga I del B och del C i direktiv 98/83/EG skall de värden som fastställts för parametrarna för bromat, trihalometaner – totalt, aluminium, järn, mangan och oxiderbarhet inte tillämpas fullt ut i Lettland fram till och med den 31 december 2015, i enlighet med följande delmål:

- Fram till och med den 31 december 2008 på kommuner med över 100 000 invånare.
- Fram till och med den 31 december 2011 på kommuner med mellan 10 000 och 100 000 invånare.

#### D. FÖRORENINGSKONTROLL OCH RISKHANTERING INOM INDUSTRIEN

1. 31987 L 0217: Rådets direktiv 87/217/EEG av den 19 mars 1987 om att hindra och minska asbestförorening i miljön (EGT L 85, 28.3.1987, s. 40), senast ändrad genom

– 11994 N: Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT C 241, 29.8.1994, s. 21).

Med avvikelse från artikel 8 andra strecksatsen i direktiv 87/217/EG skall kraven för avfall som innehåller asbestfibrer eller asbestdamm och som deponeras inte tillämpas i Lettland fram till och med den 31 december 2004. Avfall som innehåller asbestfibrer eller asbestdamm skall förpackas i dubbla plastpåsar och grävas ned separat på markerade platser för nedgrävning.

2. 31996 L 0061: Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26).

Med avvikelse från artikel 5.1 i rådets direktiv 96/61/EG skall kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar inte tillämpas i Lettland på följande anläggningar fram till och med det datum som anges för varje anläggning, när det gäller skyldigheten att driva dessa anläggningar i enlighet med utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som bygger på bästa tillgängliga teknik enligt artikel 9.3 och 9.4:

- ME "Jūrmalas ST", SC "Kauguri", den 31 december 2010.
- Ventspils ME "Siltums", den 31 december 2010.
- Ventspils Ltd. "Pārventas siltums", den 31 december 2010.
- JSC "Latvenergo", Rīgas TEC- 2, den 31 December 2010.
- Liepāja SEZ JSC "Liepājas Metalurgs", den 31 December 2008.
- JSC "Daugavpils pievadķēžu rūpnīca", den 31 december 2010.
- JSC "Lokomotīve", den 31 december 2009.
- JSC "Valmieras stikla šķiedra", den 31 december 2010.
- JSC "Medpro Inc.", den 31 december 2010.
- JSC "Jelgavas cukurfabrika", den 31 december 2008.
- JSC "Putnu fabrika Ķekava", den 31 december 2009.
- Ltd. "Druvas Unguri", den 31 december 2010.
- Ltd "Korkalns", den 31 december 2010.
- Ltd "Grīģis un Ko", den 31 december 2010.
- Ltd. "Nīckrasti", den 31 december 2010.

Fullständigt samordnade tillstånd kommer att utfärdas för dessa anläggningar före den 30 oktober 2007, med bindande tidsplaner för var och en för att uppnå full överensstämmelse. Dessa tillstånd skall säkerställa att de allmänna principerna för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter enligt artikel 3 i direktivet följs senast den 30 oktober 2007.

#### E. KÄRNSÄKERHET OCH STRÅLSKYDD

31997 L 0043: Rådets direktiv 97/43/Euratom av den 30 juni 1997 om skydd för personers hälsa mot faror vid joniserande strålning i samband med medicinsk bestrålning och om upphävande av direktiv 84/466/Euratom (EGT L 180, 9.7.1997, s. 22).

Med avvikelse från artikel 8 och artikel 9.1 i direktiv 97/43/Euratom skall bestämmelserna om radiologisk utrustning och särskilda verksamheter inte tillämpas i Lettland fram till och med den 31 december 2005. Sådan utrustning får inte släppas ut på marknaden i andra medlemsstater.